

RECTOR ACADEMIÆ LIPSIENSIS.

Ertissimum est nihil firmitatis, nihil roboris, nihilque soliditatis obtinere, quicquid humanæ felicitatis mortalibus obvenit. Quamvis enim interalia & πλυντια ho-
minibus θεος ut ait Chorus apud Euripidem in Jone. accedit, & tale donum sit, quo nihil dulcius, nihil melius, nihil pre-
tiosius; ut & Iolaus ap. Eurip. in Heraclidi hinc exclamat;

Οὐκ εἴ τούδε πατέρι καθάπον γέγε

Non est ullum liberis pretium pretiosius; attamen & hoc omni ex parte non est beatum, non perfectum, non
durabile, sed mœroris poculo mixtum, & amaritudinis aqua tinctum. Et licet à Menandro *felix* nomine-
tur parens, boni cui contigerunt liberi, dum inquit:

Μάκαρε, ότι οὐκέπονος εἰς τίκνα

Utique è contra *infelix*, & quasi *mortuus* erit nominandus, qui unicum etiam ex illis amiserit filium, cùm Publius iudicio toties ho-
mo moriatur, quoties suos amittat. Ita felix quidem & ob πλυντια haec tenus fuit domus admodum Reverendi, Amplissimi, & Excel-
lentissimi Viri Dn. POLYCARPI LYSERI, SS. Theol. D. Professoris Publici, Ecclesie Cathedralis Misenensis ingenuæ Decani, Cen-
sorii Eleitoralis Assessoris, Superattendentis, ac Decemviri hic celebratissimi Collegæ nostri honorandi; verum & illa felicitas, quæ ta-
men minimè erat plebeja, sed talis, ut octo filiorum uniusq; fœmella Surculis Lyserorum familia ab optimâ ac profundâ radice in al-
tum excreverit, non fuit diuturna, sed aliquantis per celeri fortunæ turbine, ventorumq; dubiorum flatu, opacam & violentam quandam
sensit tempestatem, dum juvenis mellitissimi Dn. NICOLAI LYSERI Philosophiae Studiosi obitu vulnus Parentibus carissimis, avicæ
item & familiæ honoratissimæ inflxit gravissimum, statumq; conjugalem haec tenus floridum nunc reddidit pallidum, acerbi ssimo-
que infuscavit luctu. Adeo semper vita nostra aliquid mellis, & aliquid aloes habet, adeo conjugium semper γλυκύπηνον, in quo
alternis vicibus

----- *Succedunt tristia lati.*

Sciamus autem non solum ex Stob. serm. 119.

Οὐ εἴ θεοὶ φιλοῦσσιν δοτοῦντες νέον

quem Dñ amant illum adhuc juvenem mori, sed & credamus, Christum parvulos ac juniores & per Baptismum in vita ad se vocare,
& longè securius eosdem sibi per mortem quoque jungere, ne unquam à se quovis modo divelli iterum possint. Parentes ergo
φιλόσοφοι hunc à Lyseriana radice abscessum surculum non adeò lugeant, cum certò sciant, Christum eundem coelesti inseruisse arbo-
ri, ut ab æterna illa radice semper viridis, largissimis onerata fructibus Deo carissimis repullulet, crescat & æternū æterna duret
arbor.

Noster autem NICOLAUS LYSERUS, à genitore suprà nominato amplissimo, & matre fœminâ prebitatis ac honestatis laude uni-
dique coruscante SABINÀ, Viri quondam spectatissimi, Dn. NICOLAI Volkommers/ civis & mercatoris hic olim præcipui relictâ
filiâ jam afflictissimâ in lucem editus fuit; qui Parentes huic quoque filio natu secundo, ut & reliquis capita Religionis sinceræ
Catechetica ex B. Lutherò, unâ cum materno lacte instillârunt, eumque totum D E O, & studiis liberalium artium consecrârunt,
ut tandem, si non aliter D E O placeret, & jam placuisse, in Ecclesia Deo ac hominibus inservire potuisset. Hinc prima rudi-
menta ab informatoribus privatis surculus hic LYSERIANUS sub inspectione Dn. Parentis fidelissimâ hausit, suamque ingenii bo-
nitatem cum fratre primogenito Polycarpo, in literarum tramite, non simulatâ diligentia ornavit, & ut ambo uberiorem in lin-
guis ac literis facere possent messem, à fratrum reliquorum consortio sejuneti, XX. Mens. Januarii die, anni cl. Is c XXX. in Col-
legium concessere Philosophorum, & sub institutione viri humanissimi, Dn. M. Adami Rohtens Sabbatici in templo D.
Nicolai concionatoris nec non Viri Clarissimi Dn. M. Jacobi-Andrea Grauls Prof. Publ. inspectione ac convictu ad virtutis, mo-
rum egregiorum decus, & ad Politiorum literaturam tam in Græcis quam Latinis alaci cursu sed regiâ tetenderunt viâ; & po-
sito in Logicis, Rhetoricis & Poëticis fundamento, accidente Publicarum lectionum frequentatione suo consuluerunt
usui, non contemnendos facientes profectus. Cui diligentia conjunxere pietatem; Ita enim persuasus cum fratre erat & No-
ster, hisce ereptus, à parentibus & præceptoribus carissimis, nihil pietate magis necessarium, eamque omnis boni esse radicem ac fun-
damentum, D E O amicam, parentum mercedem ac filiorum stipendum perpetuum. Idcirco etiam quotidiana pietatis exercitia
non perfunctoriè tractavit, quin potius in precum assiduitate, verbique divini lectione, & Sacratissimæ Cœnæ Dominicæ usu ubi-
que verè se pium gesit, & nunc uberrimum pietatis brabeum reportavit. Cùm enim per annum Cephaleâ, rheumate, cutis sca-
britie, & nuperrimè etiam febri laborâset, tandem diuturni capitis dolores proximo die Lunæ, redière, qui febrili æstu cùm tremu-
los artus affligerent, Medicus curâ in consilium adhibitâ, aliquo modo die Martis sese iterum occultârunt, & quandam de recuperan-
da sanitate spea fecerunt. Verum circa vesperam ejusdem diei majori cum impetu paroxysmus febrilis, omni discusso somno,
corpusculum aggreditus est; interea æger lecto ita conditus, sacra arripuit remedia, de animæ cura magis sollicitus, precibusque con-
suetis & Psalmis, inter quos XXIII. XXV. & XXX. ipse incepit, se totum supremo commisit Medico, cuius manus infinita est
potestatis. Caput Biblicum aliasque precum formulas ab astantibus prælectas calidis suspiriis & complicatis manibus audivit, il-
lamque cantinuclam In dich hab ich gehoffet H E R R / ic, non tremulâ sed alsidâ cecinit voce. Cùm vero die Mercurii, fluente
sudore, Medicus morbi vim per artus depellere anniteretur, ecce Epilepsia circa X. inter Verbi Ministri preces piè denatus extin-
guitur, qui suam animulam ex ergastulo corporis liberam D E O in manum tradidit placidissimè, anno ætatis X I V. binis adhuc
mensibus diebusque tribus restantibus.

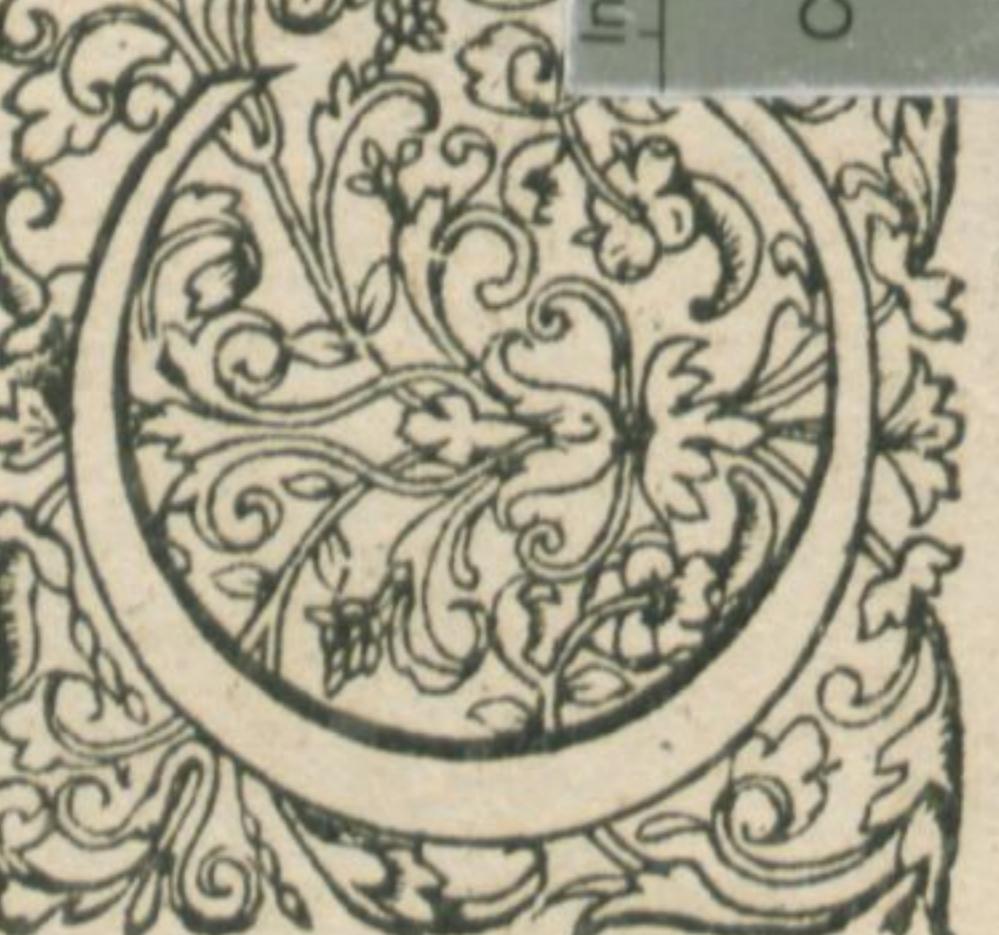
Huic ergo Parens plurimū Reverendus & Amplissimus postea horâ I. decentes cùm sit instituturus exequias, vestrarum c-
rit, Cives Academici, partium, ut easdem frequenti comitatu cohonestatum eatis. Debetis hoc Theologo, Præceptori, animarum
vestrarum doctori pio, deque Academia hâc, & universa Ecclesia Lipsensi præclarè merito, & adhuc merenti. Ita aliqua ex parte vestrum
declarabitis affectum, Deoque eo ipso gratam, toti vero familiæ mœstissimæ tem præstabitis debitam, vobis etiam honorificam ac
fructuosam. PP. die Bartholomæi XXIV. M. Augusti, Anno Christi cl. Is c XXXII.

Lipsia, Typis Heredum Abrahami Lamberti,

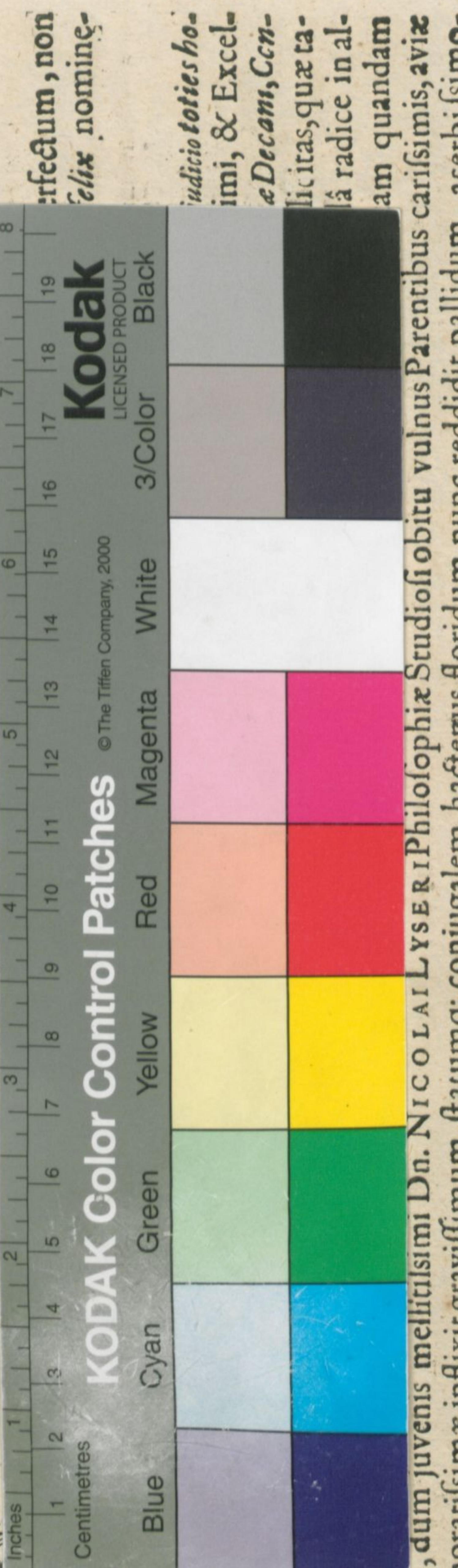
D E G O U B Y C V D E P N T E

60

**THE
REV.
ANDREW
GARLAND
HORN
REED**

Eritis simum est nihil firmitatis, nihil roboris, nihil quicquid humanae felicitatis mortalibus obvenit. Quamvis enim inter alia & πλούτια & οὐκέτι minibus θεόθερ ut *Chorus apud Euripidem in Jone*. accedat, & tale donum sit, quo nihil dulcius, nihil pre-
tiosius; ut & *Jolæus ap. Eurip.* in *Heraclidis* hinc exclaimet;

Ultique è co*mō moriatar*, quoti
lenti(simi) Viri Dn.
sifforii Elegoralis
men minime erat p
tum excreverit, nor
sensit tempestatem,
item & familiæ hon
que infuscavit luctu
alternis vicibus

— *Documentos e impressões.*

Sciamus autem non solum ex Stob. serm. III. q.

Or ei θεοὶ φιλοῦσιν, διαθυνίσκεντες.
Christum parvulos ac juniores & per Baptismum in vitam adhuc juvenem mori, sed & credamus, Christum parvulos ac juniores & per Baptismum in vitam adhuc juvenem mori, sed & credamus, Parentes ergo securius eosdem sibi per mortem quoque jungere, ne unquam à se quovis modo divelli iterum possint. hunc à Lysieriana radice absinthium surculum non adeò lugeant, cum certò sciant, Christum eundem cælesti inseruisse arborei, ut ab aeterna radice illa viridis semper fructuosa & carissimis Deo fructibus largissimis onerata dureat.

Noster autem Nicolaus LYSERUS, à genitore suprà nōminato amplissimo, & matre fæminâ probitatis ac honestatis laude unius
dique coruscante SABINÂ, Viri quondam spectatissimi, Dn. NICOLAI VOLFOLMIERI, & mercatoris hîc colim präcipui relictâ
filiâ jam affectissimâ in lucem editus fuit ; qui Parentes huic quoque filio natu secundo, ut & reliquis
Catecheticâ ex B. Lutherô, unà cum liberalium artium consecrârunt, & studiis liberales
lacte instillârunt, eumque totum DEO, & studiis liberis
ut tandem, si non aliter Deo placeceret, & jam placuissest, in Ecclesia Deo
ab inspectione Dn. Parentis fidelissimâ hausit, suamq[ue] ingenii bo-
nitatem cum fratre primogenito Polycarpo, in litterarum tramite, non simulatâ diligentia ornauit, & ut ambo uberiorem
fratrem prius imitari possent, in annis Icxi & Icxii consortio seiuenti, X. Mensis Januarii die, ac litteris